

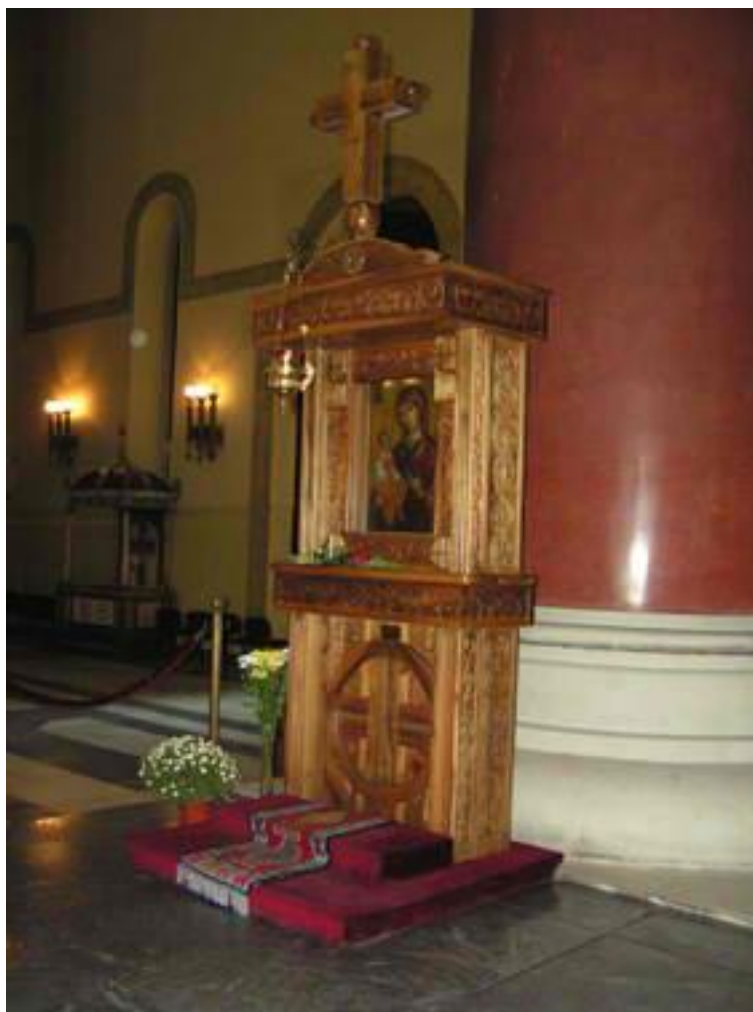
КАНОНЪ МОЛѢБНЫЙ ВО ПРЕСѢТѢЙ
ВЛѢЩЕ НАШЕЙ БУѢ И ПРИСНОДѢѢ
МРІИ Ѡ ГРАДѢ БЕЛГРАДСТѢМЪ И
РОДѢ СЕРБСТѢМЪ, ВЪ ЧЕСТЬ
ЧУДОТВОРНЫѢ ИКОНЫ ѢѢ
БЕЛГРАДСКІѢ ОДИГІТРИИ.

КАНОН МОЛБЕНИ ПРЕСВЕТОЈ ВЛАДИЧИЦИ
НАШОЈ БОГОРОДИЦИ И ПРИСНОДЈЕВИ МАРИЈИ
ЗА ГРАД БЕОГРАДСКИ И НАРОД СРБСКИ,
У ЧАСТ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ њЕНЕ
БЕОГРАДСКЕ ОДИГИТРИЈЕ.

Икона Пресв. Богородице Одигитрије, са Христом (Итало-критски рад, 16. век).
Налази се у Београдској цркви св. ап. и јев. Марка, после рестаурације је постављена испред олтара са леве стране, у засебном дрвеном трону. Претходно је била чувана у ризници храма.

КАНОНЪ МОЛѢБНЫЙ КО ПРЕСѢТѢЙ ВЛЧЦѢ НАШЕЙ БЦѢ И
ПРИНОДѢТЪ МРІИ Ѡ ГРАДѢ БѢЛГРАДСКЪМЪ И РОДѢ
СѢРБСКИМЪ, ВЪ ЧЕСТЬ ЧУДОТВОРНЫМЪ ІКѠНЫ ЕѦ
БѢЛГРАДСКІМЪ ОДІГІТРІИ:

гласъ ѧ, ѡгѡже краеграніеіе [въ тропарѣхъ, и въ сѣдальнѣ]:

Владычице богородице, ѡградѣ градъ твоѣй. [Твореніе:] Зорастово.

Тропарь, гласъ ѧ:

Днесь свѣтлѡ красуетса прѣтольный градъ бѣлградскій, * и вѣселѡ
торжествуютъ всѧ колѣна сѣрбскаа: * и чудотворномъ твоємъ
образѡ, влчце, притекаютъ: * и молѡщесѡ тебе, оумиленнѡ вопіютъ: *
Ѧ! преславноѡ дѣо вѣце, * молиса нзъ тебе воплотившемъса, * хрѣтѡ, бгѡ
нашемъ, * да избавитъ градъ нашъ и ѡчество наше * Ѡ всѧкнхъ бѣдъ и
ѡбестоѧній, * и спсѣтъ дѡшы наша ѡакѡ члѣтѡколюбесъ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Ѧверзѡ оустѡ моѡ, * и наполихъса дѡха, * и слѡво ѡрыгнѡ црїице
мѣри, * и ѡвлиѡса свѣтлѡ торжествѡмъ, * и воспоѡ радѡсаѡ тоѡ чдесѡ.

Влчце наша пресѣла, * гпїжѣ, дѣо вѣце, * граде ѡдѡшевленнѡй црѡ
нѣнагѡ, * защитѣ и градъ сѣй, * ѡгѡже сердечною любовію дарова
ти * предѡблїи дѣспотъ сѣрбскїй стѣфанъ*¹ высѡкїй.

Дникоствѡюще днесь, Ѧ! хрѣтонменитїи людіе, * прїидїте, восхвалимъ
пречѣтѡю бцѡ: * всѣхъ печальныхъ крѣпкое прѣбѣжище, * и
блговѣрныхъ владѣтелей спсїтѣльное наставленїе.

¹* у црквено-словенском тексту име деспота остављено како је уобичајено у том језику, а у србском тексту дато онако како га Срби изворно изговарају.

**КАНОН МОЛБЕНИ ПРЕСВЕТОЈ ВЛАДИЧИЦИ НАШОЈ БОГОРОДИЦИ И
ПРИСНОДЈЕВИ МАРИЈИ ЗА ГРАД БЕОГРАДСКИ И НАРОД СРБСКИ,
У ЧАСТ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ЊЕНЕ БЕОГРАДСКЕ ОДИГИТРИЈЕ;^{*2}**

глас 4, коме је акростих [у тропарима и у сједал(е)ну]:

Владичице Богородице, огради град Твој. [Творење:] Зорастово.

Тропар, глас 4:

Данас се светло украшава престо(л)ни град Београдски, * и
весело торжествују сва колена Србска; * и чудотворном Твоме
образу, Владичице, притичу; * и молећ(и) се Теби, умилно вапију: *
О! преславна Дјево Богородице, * моли се из Тебе оваплоћеном, *
Христу, Богу нашем, * да избави град наш и отаџбину нашу * од
свак[акв]их беда и напасти, * и спасе душе наше као човекољубив.

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја, * и напуниће се Духа, * и реч ћу изнедрити
Царици Матери, * и показаћу се светло торжествујућ(и), * и опеваћу
радујућ(и) се Њена чуд(ес)а.^{*3}

Владичице наша пресвета, * Госпођо, Дјево Богородице, * граде
Родуховљени Цара небеског, * заштити и град овај, * који Ти
ср(да)чаном љубављу дарова * прехрабри деспот Србски Стеван
Високи.

Дикујућ(и) данас, о! Христоимен(ит)и људи, * ходите,
Духхвалимо пречисту Богородицу; * свих жалосних моћно
прибежиште, * и благоверних владара спаситељну наставу.

^{*2} Молбени канон чудотворној икони Пресв. Богородице – Београдској Одигитрији састављен током 2014. године, а редигован током 2015. г. Измењен акростих (због намераваног превођења на србски језик) и допуњен по једним тропаром за сваку песму током септембра и октобра 2015. г. Поново прегледано, 2. редакција, синхронизација и превод на србски током марта 2017. г.

^{*3} Ирмоси Благовештенског Канона према нашем преводу од 29. јануара 1994. г. уз минималну редакцију.

Ирхѣггльское цѣлованіе приносимъ ти, * дѣо вѣце: радѣиѣ. * радѣиѣ,
Играда бѣлградскаго стѣно неворимаа: * радѣиѣ, рода сѣрбскаго
застѣпнице бѣгомощнаа: * радѣиѣ, едина всепѣтаа.

Дѣбѣ прѣчѣбѣи, вѣце, нашей настѣвнице, * оубогае сѣ пѣніе приносимъ
* ѣакъ да избѣвимаѣ ѿ всѣхъ бѣдъ * и ѡбстоѣній вражѣихъ,
тоѣ крѣпкими мѣтвими.

Истинное смиреніе и боли вѣіей послѣшаніе * показала еси, дѣо мѣіе,
Ипріемши гавриилово провѣщаніе: * и насъ грѣшныхъ сподоби гдѣ
истинноу слѣдовати, * и боли егѡ стѣбѣи всѣмъ срѣцемъ воздаѣтиѣ.

Пѣснь г. Ирмосъ:

Твоѣ пѣснословцы, вѣце, * живѣи и незавѣстный истѡчнице, * ликъ
сѣбѣ совокѣпльшыа дѣобни оутверди, * въ вѣтвеннѣи твоѣи славе, *
вѣнцѣвъ славы сподоби.

Чдотворною икѡною твоѣю градъ бѣлградскій многѣжды
ѡхранѣющаа, * и сѣрбскій родъ ѿ незчѣтныхъ врагѡвъ
избѣвѣлющаа, * оумилѣнное пѣніе ти приносимъ и радостноу зовѣмъ: *
радѣиѣ, вѣчце, ко спсѣнію насъ настѣвѣлющаа.

Избѣви всѣаго навѣта вражѣа градъ твоѣи, вѣчце, * твоемѣ бо
Ипредстѣтельствѣ преданъ еси ѿ ѡсновѣтелѣ своегѡ, * и не
потребуѣтъ инаго оупоканіѣ развѣ тебе, * и ѿ тебе рождшагоѣ бѣа.

Црѣце нѣнаа, дѣо мѣти превлѣгаа, * цитѡмъ мѣтвѣ твоѣихъ градъ
твоѣи ѡхранѣи, * и въ правѡвѣрїи сѣрбскій родъ оутверждаи, * ѣакъ
едина еси вскорѣ предстѣтельствѣющаа.

Едино возвѣаніе и адамово ѡбновленіе, вѣце престѣаа, * рода сѣрбскаго
бѣты еси въ бѣдѣхъ скорое застѣпленіе, * и града бѣлградскаго во
ѡбстоѣніихъ крѣпкое оутвержденіе: * мѣра же всегѡ въ скорбѣхъ держѣвное
оукрѣпленіе.

Блговѣрнымъ и стѣбимъ царѣмъ вселенныа еднномѣдрѣтвенный, *
дѣспотъ сѣрбскій стѣфанъ бѣговѣнчанный, * прѣтольный градъ своѣи въ
рѣцѣ твоѣи, вѣчце, бѣгонадѣждноу положи, * и предстѣтельствѣ твоемѣ
всемощномѣ вѣври.

Арханђелски поздрав приносимо Ти, * Дјево Богородице: Радуј се! * Радуј се, града Београдског зида небориви; * радуј се, [на]рода Србског заступнице најмоћнија; * радуј се, једина свеопевана!

Ајеву пречистој, Богородици, нашој наставници, * убогу ову песму приносимо * да би смо се избавили од свак[акв]их беда * и напада непријатељских, Њеним моћним молитвама.

Истинско смирење и послушност вољи Божој * показала си, Дјево Маријо, примив(ши) Гаврилов поздрав; * и нас грешне удостој да Господу истински следујемо, * и да се вољи Његовој светој свим срцем предајемо.

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмословце, Богородице, * живи и (из)обилни изворе, * збор пред Тобом с(а)купљених духовно утврди, * и у божанској Твојој слави * венаца славе удостој.

Чудотворном иконом Својом, Теби која град Београдски много пута [са]чува, * и Србски [на]род од неизбројних непријатеља избави, * умилну песму приносимо и радосно узвикујемо: * Радуј се, Владичице, ка спасењу наша наставнице.

Избави [од] сваке намере непријатељске град Твој, Владичице, * јер је Твоме заступништву предан од оснивача свога, * и не треба [му] дугог поуздања осим Тебе, * и од Тебе рођеног Бога.

Царице небеска, Дјево Мати преблага, * штитом молитава Твојих град Твој чувај, * и у правој вери Србски [на]род утврђуј, * јер си једина која брзо заступа.

Бино дозвоње и Адамово обнављање, Богородице пресвета, * [на]рода Србског Ти си у бедама брза заштита, * и града Београдског у опсадама снажно утврђење; * и целог света у невољама моћно укрепљење.

Благоверним и светим царевима васељене једн[ак]омудр(ен)и, * деспот Србски Стеван боговенчани, * престо(л)ни град свој у руке Твоје, Владичице, благонад(еж)но положи, * и заступништву Твоме свемоћном повери.

СѢДАЛЕНЪ, ГЛАСЪ Г':

Ѡграда гавілаа єси иногда града бѣлградскаго и крѣпкаа заступница, * и рѣда сѣрвскаго возбраннаа предстательница, влѣще пречѣтаа: * и нынѣ избавлѣи насъ ѿ всѣкихъ бѣдъ и скорбей, * и предварѣи намъ пришево въ различныхъ ѡбстоянїихъ.

Глава, и нынѣ, гласъ тѣйже:

Града бѣлградскаго жителствѣ испроси множество щедрѣтъ и благъ земныхъ, * и споспѣшествуй, блѣтнаа, твоими мѣтками рѣдѣ сѣрвскомѣ, * и ходатайствуй къ снѣ твоемѣ поющымъ тѣ * мѣрь бѣа нашего и дѣѣ воистиннѣ.

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Сѣдѣи въ слѣвѣ на прѣтолѣ вѣтѣвѣ, * во ѡблацѣ легцѣ прїиде иисъ превѣтвенный, * нечлѣнною дланїю, и спсе зовѣщыа: * слава, хрѣте, силѣ твоей.

Ѡбръ житейскихъ вѣнѣ єсмы колѣблеми: * но, паки надѣемса достїгнѣти въ тѣхое престѣнице спсѣнїа, * ѡкормленїемъ твоимъ наставлѣеми, влѣще, * ѣкѣ ты єси ѡбзрѣваемыхъ избавлѣнїа кормчаа.

Рѣждшаа плѣтїю всѣмъ спсѣнїе, * мѣрднѣйшаго и члѣвѣколѣбнѣйшаго хрѣта бѣа: * рѣвѣ твоихъ молѣнїа не презри, всенепорѣчнаа, * но потщїса на оумолѣнїе, ѣкѣ мѣти всемѣрднѣйшаа.

Ѡграда твоего ѣзычскаа нашѣствїа ѡженї, престѣаа, * и всѣ вражїа коварства сокрѣши: * подаючи бѣговрѣменное избавлѣнїе рабѣмъ твоимъ, * по долѣ тѣ пришево хвалѣщымъ.

Дѣспота стефана високаго * всѣмъ срѣцемъ возлюбївшаго тѣ, влѣще, * и градъ свой тебе посѣтївшаго: * оукрѣплѣньми твоими на врагїи сѣлѣ восрѣдївши, * повѣдѣ томѣ и ѡдолѣнїе дарѣвала єси.

Сједален, глас 3:

Ограда си се показала негда града Београдског и моћна заштитница, * и[на]рода Србског бор(бе)на заступница, Владичице пречиста, * и сада нас избављај од свакаквих беда и невоља, * и буди пред нама увек у различитим напастима.

Слава ... и сада ... глас исти:

Града Београдског становништву испроси мноштво милосрђа и блага земаљских, * и по(тпо)мажи, Благодатна, Твојим молитвама [на]роду Србском, * и посредуј пред Сином Твојим онима који певају Тебе, * Матер Бога нашега и Дјеву уистину.

Песма 4. Ирмос:

Седећ(и) у слави на престолу Божанства, * у Облаку лако дође Исус Надбожански, * и нескверном руком спасе оне који клучу: * Слава, Христe, моћи Твојој!

Од бура животних вазда смо колебани; * но, опет се надамо да ћемо стићи у тихо приспаниште спасења, * крмањењем Твојим управљани, Владичице, * јер си Ти буром витланих сигурни крmanoш.

Родив(ши) телом свима Спасење, * најмилосрднијег и најчовекољубивијег Христа Бога; * слугу Твојих молења не презри, Свенепорочна, * но похитај на умољавање, као Мати свенајмилосрднија.

Од града Твога незнабожачке најезде одагнај, Пресвета, * и све непријатељске подлости скрши; * дајућ(и) благовремено избављење слугама Твојим, * који Те по дугу увек хвале.

Деспота Стевана Високог * који Те свим срцем заволе, Владичице, * и град свој Теби посвети; * укрепљењима Твојим против непријатеља добро наоружав(ши), * победу си му и премоћ даровала.

Имѣла гдѣ кормчию въ вѣрѣхъ міра сегѡ, * и мѣрь ѡгѡ наставницѣ
 ко пристѣнницѣ и звѣстнаго спѣсѣніа: * корабль державы сѣрбскіа
 сквозѣ мнѡга и скѡшѣніа * мѡнѣйски проведѣ стѣфанъ, дѣспотъ
 бѣгомѣдрий.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Оужасѡшася всѣхълика ѡ вѣтвеннѣи славѣ твоѣи: * ты бо
 неискѡбръчнаа дѣво, * имѣла ѡсѣн во ѡтробѣ надъ всѣми бѣа: * и родила
 ѡсѣн безлѣтнаго сѣа, * всѣмъ воспѣвающимъ тѣ * мѣръ подавающаа.

Црѣва сѣрбскаго славѣ не до конца потемнѣти дала ѡсѣн, * но
 скѣптръ ѡгѡ, вседержавнѣйшаа влѣще, ѡкрѣпила ѡсѣн, * слѣвныа
 дѣспоти стѣфана и геѡргіа и и зчѣдѣа ѡгѡ * родѣ сѣрбскомѣ и державѣ
 возрастѣвши.

Емманѣла, бѣа же и члѣвѣка, * во чревѣ своѣмъ вмѣстѣвшиаа, дѣво
 пренепорѡчнаа: * призри на градъ бѣлградскій призывающій тѣ, * и
 ѡкрѣпи родъ сѣрбскій любящій тѣ, * побѣды на сопротивныа дѣрѣщи.

Ѡкованныхъ рѣшительнице и ѡбѣдныхъ ѡтѣшительнице, дѣво бѣе:
 * рѡждшаа ѡ грѣхѣ и смѣрти свѡбодѣтелѣ, * дѣвола порази телѣ и
 ѣда ѡтпразднѣтелѣ: * ѡмѣже предварѣи ѡ градѣ бѣлградѣмъ и родѣ
 сѣрбѣмъ, * воспѣвающимъ тѣ возлюбленнѣйшю влѣщю.

Градѣ бѣлградскомѣ мѡчное ѡхранѣніе * и родѣ сѣрбскомѣ крѣпкое
 ѡтѣверженіе, * икѡнѣ твоѡ ѡдѣгѣтрію даровала ѡсѣн, влѣще: * ѡмѣже
 нынѣ бѣгоговѣишѡ цѣлѣюще, * ѡ тебе рѡждшемѣа, хрѣтѣ бѣѣ,
 покланѣемѣа.

Радостотѣвѣрнаа твоѡ наставлѣніа, * дѣво, радость міра ѡгѣломъ
 прѣемшаа, * ѡунывающаа срѣца наша весѣлѣемъ исполнѣютъ, * и
 иноплеменныхъ нашѣствѣа ѡ града нашего ѡражѣютъ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бжѣтвенное сѣе и всѣтнѡе совершающе празднѣство, * бѣгомѣдрий бѣомѣре,
 * приидѣте рѣкѣми воспѣемъ, * ѡ неѣ рѡждшагоѣа бѣа славѣмъ.

Имајућ(и) Господа [за] крманоша у бурама света овог, * и Мајку Његову [за] наставницу ка пристаништу сигурног спасења; * брод државе Србске кроз многа искушења * као Мојсеј проведе Стеван, деспот богомудри.

Песма 5. Ирмос:

Ужасну се све и сва пред божанском славом Твојом; * јер си Ти, неискусобрачна, Дјево, * понела у утроби Бога над свима; * и родила (си) безвременог Сина, * Ти која свима који Те опевају * мир дајеш.

Царства Србског слави да сасвим потамни ниси дала, * но си скиптар његов, најмоћнија Владичице, укрепила, * славне деспоте Стевана и Ђурђа и потомке његове * [на]роду Србском и држави подигав(ши).

Бмануила, (и) Бога и човека, * Ти која у утроби Својој смести, Дјево пренепорочна; * погледај на град Београдски који Те призива, * и укрепи [на]род Србски који Те љуби, * победе над противницима [му] дарујућ(и).

Окованих разрешитељко и уцвељених утешитељко, Дјево Богородице; * Ти која роди Ослободитеља од греха и смрти, * Поразитеља ђаволâ и уништитеља ада; * пред Њим стој за град Београдски и [на]род Србски, * који опевају Тебе, највољенију Владичицу.

Граду Београдском [као] моћну стражу * и [на]роду Србском [као] силно утврђење, * икону Твоју Одигитрију даровала си, Владичице; * коју сада побожно целивајућ(и), * од Тебе рођеноме, Христу Богу, се поклањамо.

Радостотворна Твоја управљања, * Дјево, која радост света од анђелâ прими, * клонула срца наша весељем испуњавају, * и иноплемених најезде од града нашег одбацују.

Песма 6. Ирмос:

Божанско ово и свечасно свршавајућ(и) празновање Богоматере, * богомудри, ходите, рукама запљешћимо, * и од Ње рођеног Бога [про]славимо.

Ирхѣгльское воспріѣвшеі радостное цѣлованіе, * и хрѣтіанъ всѣхъ
вѣкѣвъ същей непреложное оупованіе, * бѣѣ, пѣсньми немолчными
по могуществу * возвеличимъ и мы недостѣйніи.

Дѣво бѣе, преславноа, * всѣкъ ѡзвѣкъ земнородныхъ недоволенъ ѣсть
дѣпти тѣа достѣйноу: * сегѡ ради, со ѡггломъ, вопіемъ тѣ ѡбычное
радѡица: * радѡица, блѣтнаа: радѡица, препрославленнаа: * съ тобою гдѣ,
дѣрѡаи тобою мірови вѣлію мѣть.

И мамы тѣа, грѣшніи, вѣще, крѣпкое предстѣтельство, * и
нѣзвѣстное застѣплѣніе рѡдѣ сѣрбекомѣ и градѣ белградкомѣ: *
тѣмже тѣа и призываемъ бѣгонадѣждноу во всѣкой нѣждѣ и ѡбестоаніи.

Градѣ белградкомѣ стѣна ѣси и оутвержденіе, ѡ! всенепорѡчнаа, *
рѡдѣ сѣрбекомѣ застѣплѣніе и бѣгохвалѣніе: * врагѡмъ же нѡшимъ
страшное преценіе, * и всѣмъ съпостѣтѡмъ многомощное низверженіе.

Радость міра ѡ ѡггла воспріемши, бѣгорѡдованнаа, * и намъ
грѣшнымъ тѣюже преподаждь: * печаль нѡшѣ бѣгомощноу
оутѡлающи, * и срѣѣа нѡша нѣзбавленіемъ веселѣци.

Кондѡкъ, гласъ Ѣ.

Пѡ: Предстѣтельство хрѣтіанъ:

Застѣплѣніе града белградкаго непостѣдное, * и предстѣтельство
рѡда сѣрбекаго непреложное: * чѣдотвѡрнѡю икѡнѣ твоѡ даровала
ѣси дѡблественномѣ дѣспотѣ стѣфанѣ високомѣ: * и нынѣ, вѣще,
вседержавнымъ покрѡвомъ твоимъ покрѡи градъ твоѡ, * и екорѡ оуслѡши
молѣніѡ людѣй твоихъ: * предварѣюци на помоць и спѣяюци вѣнѣ, бѣе,
* православноу исповѣдающихъ тѣа.

Пѣснь ѣ. Ірмосъ:

Не послѣжиша тѣвѣри, бѣгомѣдрин, пѡче создѡвшаго: * но ѡгненное
преценіе мѣжески попраѡше, радѡвахѣса поюще: * препѣтый ѡцѣвъ гдѣ и
бѣѣ, блѣвенъ ѣси.

Арханђелски радосни поздрав Ону која прими, * и која је хришћана свих векова незамењиво поуздање, * Богородицу, песмама неућутним колико [нам] је могуће * узвеличајмо и ми недостојни.

Ајево Богородице, преславна, * ни један језик на земљи рођених није у стању да Те опева достојно; * тога ради, са анђелом, кличемо Ти уобичајено: Радуј се! * Радуј се, Благодатна; радуј се, Препрослављена; * с Тобом [је] Господ, који дарује Тобом свету велику милост.

Имамо Те, [ми] грешни, Владичице, [као] моћно заступништво, * и сигурну заштиту [на]роду Србском и граду Београдском; * стога Те и призивамо благонад(еж)но у свакој тегоби и напасти.

Граду Београдском зид си и утврђење, о! Свенепорочна, * [на]роду Србском заштита и добра [по]хвала; * а непријатељима нашим страшна претња, * и свим противницима многомоћно обарање.

Радост света од анђелâ примив(ши), Бого[об]радована, * и нама грешнима је предај; * жалост нашу премоћно утољавајућ(и), * и срца наша избављењем веселећ(и).

Кондак, глас 6.

Подобан: Заступнице хришћана ...

[Као] заступницу града Београдског непостидну, * и заштитницу [на]рода Србског незамењиву; * чудотворну икону Твоју даровала си јуначном деспоту Стевану Високом; * и сада, Владичице, свемоћним покровом Твојим покриј град Твој, * и (у)брзо услиши молења народа Твога; * притичућ(и) у помоћ и спасавајућ(и) вазда, Богородице, * оне који Те правословно исповедају.

Песма 7. Ирмос:

Не послужише творевини, богомудри, више него Створитељу; * но претњу огњем мушки сатрв(ши), радоваху се појућ(и): * Свеопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си.

Адамскомѹ родѹ ѿ клѣтвы избавленіе, * и члѣвкъмъ съ бѣгомъ
примиреніе, * ѿ тебе рождашимся дадеся, дѣо вѣце: * родѹ сѣрбскомѹ и
градѹ бѣлградскомѹ * выишѹ вѣди бжѣтвенный покровъ и твѣрдое защищеніе.

Ашесвередныя страсти оубрачевала еси нѣкогда * преславнымъ
явленіемъ чюдотворнаго твоего образа, пречтаа: * и нынѣ души
наша возвесели твоимъ бжѣтвеннымъ посещеніемъ.

Твоемѹ образѹ многоцѣлебномѹ, дѣо, блгоговѣишю припадлемъ: * и
помощи твоеѹ просимъ и молимъ: * родѹ сѣрбскомѹ споборствуй,
* и градѹ бѣлградскомѹ державное ѡбложеніе даруй.

Рысшая всѣхъ женъ явила еси, * едина по ржѣтвѣ дѣою
превыкши, * и на рѹкѹ свою бѣа воплощагося носивши, дѣо
пренепорочнаа: * томѹ молиса: градѹ бѣлградскомѹ неразореннѹ во вѣки
превѣтити, * и родѹ сѣрбскомѹ правовѣрнѹ превывѣтити.

Ѡградѣи градъ бѣлградскій и державѹ сѣрбскю * млтквми твоими,
пречтаа дѣице, ко вѣки хрѣтѹ: * ѿ твоихъ чѣтыхъ кровей въ плоть
ѡблѣкшемся, * и члѣвкъи истоцаніемъ своимъ ѡбновльшемъ.

Пѣснь ѱ. Ирмосъ:

Ѡтроки блгочѣтивыя въ пещи, * ржѣтвѣ бѣорѣдичо исплѣ естъ: * тогда
оубо ѡбразѹемое, * нынѣ же дѣйствѹемое, * вселеннѹю всю воздвижетъ
пѣти тебе: * гдѣ пойте дѣла, * и превозносите егѡ во всѣ вѣки.

Источникъ чюдесъ явила еси градѹ бѣлградскомѹ, * икѡнѹ твою
ицѣльбонѡснѹю иногдѣ, вѣчце: * и нынѣ ѿ твоихъ неизчерпаемыхъ
сокровицъ * родѹ сѣрбскомѹ даруй богатыхъ твоѹ милости.

Залогъ блговоленія твоего, гпѣже, * блговѣрномѹ деспотѹ сѣрбскомѹ
стефанѹ високомѹ, * даровала еси преславнѹю икѡнѹ твою: * и
той ѡ со блгоговѣнїемъ и достоцѣстїемъ * въ соборѣ своемъ положи.

Адам(ов)ском роду од проклетства избављење, * и људима с Богом измирење, * од Тебе рођеним даде се, Богородице Дјево; * [на]роду Србском и граду Београдском * вазда буди божански покров и чврста заштита.

Души штетне страсти излечила си некада * преславним јављањем чудотворног Твога образа, Пречиста; * и сада душе наше развесели Твојом божанском посетом.

Твоме образу многоцелебном, Дјево, побожно припадамо; * и помоћ Твоју иштемо и молимо: * [на]роду Србском помажи у борби, * и граду Београдском моћно обложење даруј.

Риша од свих жена си се показала, * једина по рађању Дјевом Остав(ши), * и на рукама Својим Бога оваплоћеног носив(ши), Дјево пренепорочна; * Њему се моли: да град Београдски неразорен у векове опстане, * а [на]род Србски правоверан остане.

Огради град Београдски и државу Србску * молитвама Твојим, Пречиста Дјевице, пред Владиком Христом; * који се из Твоје чисте крви у тело обуче, * и људе унижењем Својим обнови.

Песма 8. Ирмос:

Младиће побожне у пећи, * Пород Богородичин спасао је; * тада [само] у праслици, а сада на делу, * васељену сву подиже да пева Теби: * Господа појте дела, * и преунесите Га у све векове.

Јавила си [као] извор чуд(ес)а граду Београдском, * икону Твоју целбоносну некада, Владичице; * и сада из Твојих неизцрпних ризница * [на]роду Србском даруј богате Твоје милости.

Залог благонаклоности Твоје, Госпођо, * благоверном деспоту Србском Стевану Високом, * даровала си преславну икону Твоју; * и он је са побожношћу и достојном чашћу * у сабор[ни храм] свој положи.

Облэк тлè лèгкїй, дѣо, тѣннственнѡ созерцаемѡ, * неизреченнѡ
 носѣцїй воплощшагося гдѣа: * всѣ дѣмѡнскїѡ истѣкѣны своїмѡ
 пришествїемѡ низложившаго, * и бгѡвѣдѣнїе всѣмѡ бгѡчїтнѡ поїцымѡ
 тлè ѡбѣвївшаго.

Рождшю тлè бгѣа слѡва плѡтїю, дѣо пречїтаѡ, * молимѡ, грѣшнїн,
 кѡ томѡ молїса: * градѡ бѣлградскомѡ даровѣти бгѡуправленїе и
 бгѡдстрѡенїе, * рѡдѡ же сѣрбскомѡ на врагї повѣдѡ и ѡдоленїе.

Арѡновѡ жезлѡ процвѣтшїй наречѣ тѡ иногдѡ велїкїй мѡѡсїей, *
 невѡддѣемый бо цвѣтѡ, хрїтѡ, прозвѣлѡ сїи: * кѡ немѡже
 воздѣвшї рѡцѣ свої, молїса, ѿ! бгѡмѣти: * ѡ бгѡстоѡнїи града
 бѣлградскагѡ, * и пребывѣнїи рѡда сѣрбскагѡ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Всѣкѡ земнорѡдный да възиграетѡ дхѡмѡ просвѣщѣемѡ, * да
 торжествуетѡ же безплѡтнѡхѡ оѡмѡвѡ сїстемѡ, * почитѡюци сїенное
 торжествѡ бгѡмѣре, и да вопїетѡ: * радѡйсѡ всеблженнаѡ * вѣце, чїтаѡ *
 приснодѣо.

Стѣѡ влчце, дѣо бгѡродїтельнице, * со стѣымѡ дѣспотомѡ стѣфаномѡ
 кысѡкнѡмѡ, * и всѣмн стѣымн рѡда сѣрбскагѡ, * прїенѡ молїса ѡ
 тебѣ рѡждшемѡ хрїтѡ, * сїѡ твоемѡ и бгѡ нашемѡ: * даровѣти мїрѡ
 рѡдѡ сѣрбскомѡ, * и бгѡпоспѣшенїе градѡ бѣлградскомѡ.

Твоегѡ застѡпленїѡ не лишї насѡ, * ѿ! всемлчїваѡ влчце: * но
 млчївами твоїми градѡ бѣлградскїй ѡградї, * и сїлою твоею
 сѣрбскїй рѡдѡ защитї и сїен: * да на тлè оѡповѣнїе возлагѡюще, * не
 постыдїмѡ нїкогдѡ.

Ѧрѡдо нашѡ, пречїтаѡ вѣце, * возѡвеличїѡ свѣтѡ преслѡвнагѡ
 ѡбраза твоегѡ, * возсылѡюцымѡ намѡ оѡсѣрднаѡ молѣнїѡ тебѣ:
 * и оѡслѣшавшї болѣзненнаѡ нашѡ воздыхѣнїѡ, * и зѡвѣнї насѡ ѡ
 всѣкагѡ тлèтѡборнагѡ врежденїѡ.

Облак лаки, Тебе Дјево, тајанствено созерцавамо, * неизрециво носећ(и) оваплоћеног Господа; * који све демонске идоле Својим доласком обори, * и бого[но]знање свима који Те побожно поју објави.

Родитељку Бога Речи телом, Тебе, Дјево пречиста, * молимо, [ми] грешни, пред Њим моли се: * да граду Београдском дарује добру управу и добро уређење, * а [на]роду Србском над непријатељима победу и премоћ.

Аронов жезал процвали назва Те негда велики Мојсеј, * јер на Теби неувењиви цвет, Христос, изниче; * ка Њему уздигнув(ши) руке Своје, моли се, о! Богомати: * за благостање града Београдског, * и за опстанак [на]рода Србског.

Песма 9. Ирмос:

Свако на земљи рођен да се разигра Духом (пр)осветљаван, * и да торжествује безтелесних умова природа, * поштујућ(и) свештено торжество Богоматере, и да кличе: * Радуј се, свеблажена * Богородице, чиста * Приснодјево.

Гвета Владичице, Дјево Богородитељко, * са светим деспотом Стеваном Високим, * и свима светима [на]рода Србског, * увек се моли од Тебе рођеноме Христу, * Сину Твоме и Богу нашем: * да дарује мир [на]роду Србском, * и добар напредак граду Београдском.

Твога заступништва не лиши нас, * о! свемилоствива Владичице; * но молитвама Твојим град Београдски огради, * и силом Твојом Србски [на]род заштити и спаси; * да на Тебе (по)уздање полагајућ(и), * не постидимо се никада.

Олакшање наше, пречиста Богородице, * заблистај светлост преславног образа Твога, * нама који узносимо усрдна молења Теби; * и услишив(ши) болне наше уздисаје, * избави нас од сваке штет(оно)не повреде.

Влѣще бѣце, оустави всако смѣщеніе, * и во бѣгостоаніи сохрани
 Црковь нашу, державу и жителство: * вса еретическая движениа
 низложи, * и ѿ всакихъ сѣтей вражїихъ насъ избави: * да во всакомъ
 бѣгостїи и чїстѣ * послужимъ тебѣ, и ѿ тебе рождаемъа бгѣ.

Ѡ тебѣ дрєвнѣа пррочествѣа се исполнишаа, бгородительнице дѣо:
 * егѡже во провозвѣстїша пррѡцы высокоглаголюва, * и егѡже во
 чревѣ твоємъ вмѣстїла еси: * ѣако плотносецъ на земли явилѣа, * и съ
 члѣвѣки пожнѣ, сынъ хрїтосъ, бгъ нашъ.

МѢТВА.

Ѡ! всемѣтїваа, прѣчїтаа, преблѣвеннаа дѣо бѣце, гпїже и влѣще,
 прїзри бѣгострѣбнѣа на ны ко твоємѣ чѣдотворномѣ и
 цѣльбонѡеномѣ образѣ бѣлградкомѣ прибѣгающыа и съ
 любѡвїю сегѡ цѣлѣющыа, колѣна молебнѣа томѣ предклоняющыа и рѣки
 бѣгонадежднѣа воздвижающыа, молѣще тѣа сокрѣщеннѣа и смиреннѣа: да
 вседержавнымъ покровомъ твоимъ покрїеши градъ сей въ немже живѣмъ,
 егѡже тѣа сердѣчною любѡвїю посѣти бѣгостѣрныи деспотъ стѣфанъ высѡкїи:
 да стѣбною мѣтвѣа твоихъ заступїши ѡчество наше еже возлюбимъ, и
 родѣа нашемѣ измолиши оу сна твоегѡ и бгѣа нашего пребыванїе и
 бѣгостѣшенїе: да соблюдеши бѣгостїе и сохраниши правостѣрїе въ немъ,
 архїерѣемъ дар[ств]иши словомъ истинны правоправленїе, и цркви сѣрбстѣи
 бѣгостоанїе и всѣмъ искѣшенїемъ ѡдоленїе: да бѣдеши немоцствѣющымъ
 оукрѣпленїе и болащымъ врачеванїе, печальнымъ оутѣшенїе и
 ѡтагченнымъ ѡслабенїе: владѣтельствующымъ бѣгоправленїа
 настѣвница и вѡннствѣующымъ возбраннаа предварїтельница: оубѡгимъ
 бѣлгъ земныхъ питѣтельница и трѣбѣующымъ полѣзныхъ прошенїи
 исполнїтельница, всѣмъ же намъ въ приноживѡтїе пѣтеводїтельница.
Ѧмїнь.

Владичице Богородице, застави сваку смутњу, * и у добром
 ст(о)яњу чувај Цркву нашу, државу и становништво; * сва
 јеретичка подизања обори, * и од свак[акв]их замки непријатељских
 нас избави; * да у свакој побожности и чистоти * послужимо Теби, и
 од Тебе рођеном Богу.

О Теби се древна пророштва ево испунише, Богородителько
 Дјево; * јер Онај Кога најавише пророци узвишеним речима, *
 и Кога си у утробі Својој сместила; * као телесан на земљи (по)јави
 се, * и с људима поживе, Он који је Христос, Бог наш.

МОЛИТВА.*4

О! Свемилостива, Пречиста, Препоблагословена, Дјево
 Богородице, Госпођо и Владичице, погледај милосрдно на
 нас који Твоме чудотворном и целбоносном образу
 Београдском прибегавамо и са љубављу га целивамо, колена
 молбено пред њим преклањамо и руке благонад(еж)но уздижемо,
 молећ(и) Те скрушено и смерно: да свемоћним покровом Својим
 покријеш град овај у коме живимо, који Ти срдачном љубављу
 посвети благоверни деспот Стеван Високи; да зидом молитава
 Својих заштитиш отаџбину нашу коју љубимо, и [на]роду нашем
 измолиш у Сина Твог и Бога нашег опстанак и добар напредак; да
 (п)одржиш побожност и сачуваш праву веру у њему, архијерејима
 дарујеш прав[илн]о управљање речју истине, и Цркви Србској добро
 стајање и свим искушењима одолевање; да будеш немоћнима
 укрепљење и бол(ес)нима излечење, ожалашћенима утеха и
 обремененима о(б)лакшање; владајућима добре управе наставница
 и вој(инств)ујућима бор(бе)на предходница; убогима благом
 земаљским хранитељка и потребитима корисних прозби
 испунитељка, а свима нама у вечни живот путеводитељка. **А**мин.

*4 Молитва синхронизовано (на оба језика) састављена 2. марта 2017. г. на Чисти четвртак, а допуњена и доредигована 9. марта 2017. г.

✻ НОВИИ СЕРБЛАНК „КЪИ ГОДА ВЪ БЪЛГАРИИ. © НОВИ СЕРБЛАНК 2017. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻